

[Jørgen Jørgensen.]

duktionen i sin egen Bedrift, men jeg tror, alle Landmænd vil erkende, at det er en Forpligtelse, som Landbruget helt og fuldt bør vedstaa.

Naturligvis er det glædeligt, at denne Udskrivning efterhaanden kan nedsættes. I Fjor blev Udskrivningen nedsat med 20 pCt., og hvis Tilførslerne kommer, som man maa haabe, og Høsten i øvrigt Verden over bliver, som man vel for Tiden har Grund til at tro, vil der være yderligere Muligheder for Nedsættelse af Udskrivningen med 20 pCt. til Efteraaret; det vil altsaa sige, at i Løbet af disse 2 Aar er Udskrivningen omtrent gaet ned til det halve. Det er en Udvikling, som alle maa hilse med Tilfredshed.

Jeg synes ogsaa, man med Rette kan sige, at de Priser, der hidtil har været betalt for Brødkornet, navnlig i det første Aar, da vi havde Udskrivning af Korn, var rimelige. Nu i Aar var der i visse Kredse inden for Landbruget næret meget store Forventninger om meget vidtgaende Forhøjelser af Kornpriserne. Disse meget vidtgaende Krav vendte jeg mig imod, da Lovforslaget var til første Behandling. Jeg tror ikke, det er i Landbrugets Interesse, jeg tror heller ikke, det vil være i det samlede Samfunds Interesse, at man i maaske det sidste Aar, vi har en Kornlov, det Aar, hvor efter al Sandsynlighed Kornpriserne vil falde meget stærkt, fik fastsat Priser, som vilde øve en meget skadelig Indflydelse paa Prisudviklingen i Landet.

Jeg vendte mig derfor ved første Behandling stærkt imod de alt for vidtgaende Krav, som navnlig det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup gjorde sig til Talsmand for, men jeg gav Tilsagn om at ville være med til at søge Forskellen mellem Foderkornspris og Brødkornspris gjort større og naturligvis ogsaa til at overveje, om der var Muligheder for andre Begunstigelser af Brødkornsdyrkerne, som det i særlig Grad har Interesse ved denne Lejlighed at vise Opmærksomhed, og under Udvalgsforhandlingerne var jeg Talsmand for, at man, saa snart man havde Sikkerhed for, at Udskrivningen i det foreslaaede Omfang ikke var absolut paakrævet, skulde aabne Mulighed for at faa Udskrivningen nedsat. Men jeg er af den Opfattelse, at det er fuldkommen berettiget af Landbrugsministeren paa nuværende Tidspunkt at fastholde den Udskrivning, som oprindelig er foreslaaet. Der er meget, der kunde tale for, at man hellere skulde have ventet med at afgøre Spørgsmaalet om Kornlovens endelige Udform-

ning til et Tidspunkt, da Forholdene med Hensyn til Indførsel af Korn og Priserne paa indført Korn var lettere at overse, men det vilde volde andre praktiske Vanskeligheder, og jeg mener i øvrigt ogsaa, at det er ønskeligt allerede nu at faa fastsat Priserne for det Korn, der eventuelt skal afleveres. Derfor var jeg Talsmand for, at man skulde fastslaa nu, hvad Priserne skulde være, og at man kun skulde lade Afgørelsen af, hvor stor Udskrivningen skulde være, staa tilbage til et senere Tidspunkt, da man bedre kunde overse Forholdene, og det er det, der er kommet til Udtryk i Bestemmelsen om, at Spørgsmaalet om en Nedsættelse af Udskrivningen med indtil 20 pCt. skal tages op, naar Rigsdagen samles i Oktober.

Jeg er ogsaa enig i, at Forskellen mellem Foderkornspris og Brødkornspris i det oprindelige Forslag maaske var knap saa stor, som Landmændene kunde have Grund til at forvente efter den Udtalelse, der fremsattes sidste Efteraar af Rigsdagens Partier, og er derfor tilfreds med, at denne Forskel bliver gjort større, ikke alene ved, at Prisen forhøjes med de 2 Kr., men ogsaa ved, at man begunstiger Brødkornsdyrkerne ved at sikre Tilbagelevering af 15 pCt. Klid eller Foderkorn.

Jeg mener alt i alt det maa siges, at Kornloven, som den nu kommer til at foreligge, er sagligt forsvarlig og tilfredsstillende, ogsaa for Landmændene. At Landbruget skal have de Midler udbetalt, der er indkommet i Kornfonden, anser jeg for en Selvfølge, og at man nu i Aar, som formentlig er sidste Aar, hvori en Kornlov er nødvendig, ved denne Lejlighed fastlægger, hvordan de Penge, der er indkommet i Kornfonden ved Fortjeneste paa Salg af Korn til Udlandet, skal fordeles, finder jeg ogsaa rigtigt.

Jeg tror, det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup siger, at Kornloven, som den nu kommer til at foreligge, vil være væsentligt gunstigere end nogen af de tidligere Kornlove, i hvert Fald Kornlovene fra de senere Aar. Jeg glædede mig i øvrigt over at høre den mildere Tone, der kom til Udtryk hos det ærede Medlem i Dag. Man har dog somme Tider Glæde af at kunne fremsætte overbevisende Argumenter. Jeg har Indtryk af, at det ærede Medlem alligevel under Sagens Behandling har indset, at hans oprindelige Standpunkt var urimeligt. Jeg glæder mig, hver Gang saglige Synspunkter kan komme til at gøre sig gældende, og jeg synes, at det ærede Medlems Tale i Dag var et smukt Udtryk for, at dette har været Tilfældet. Hvis det ærede Medlem fremtidig, naar han forfægter Land-